

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové, Ph.D., a přísedících Dagmar Klímové a Dagmar Rozkydalové v hlavním líčení konaném dne 7. listopadu 2024 v Brně

takto:

Obžalovaný

XXXXX, narozený XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX,

se podle § 226 písmeno c) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 5. 2024 č. j. 1 KZV 75/2023-29 pro skutek, že

dne 8. 4. 2022 kolem 20:10 hodin, v lokalitě zvané XXXXX v katastrálním území Znojmo-město, poté, co nezjištěným způsobem vnikl po překonání zajištěné vstupní brány na oplocenou zahradu evidenčního čísla XXXXX, odkud neoprávněně bez svolení majitelky vstoupil neuzamčenými vchodovými dveřmi do mobilního domu obývaného poškozenou XXXXX, nar. XXXXX, která v tu chvíli stála oblečená jen do noční košile bez spodního prádla ve dveřích ložnice přímo naproti vchodovým dveřím, zde k poškozené přistoupil a se slovy: „Když jsi tady tak sama, tak tě budu chodit obdělávat“ do ní strčil rukama, což mělo za následek, že poškozená upadla zády na postel, jež se nacházela hned za ní, roztáhl jí nohy, které po pádu na postel měla pokrčené v kolenou tak, že se dotýkaly země, rukou ji držel za břicho, aby zůstala ležet na posteli, a v této poloze strčil se slovy "To půjde" do pochvy poškozené své prsty, následně nezjištěným způsobem rozepnutím, či stáhnutím kalhot obnažil penis, který zasunul do pochvy poškozené a vykonal na ní soulož, kdy se poškozená nebyla schopna bránit, neboť se v důsledku silného rozrušení nacházela ve stavu přechodné duševní poruchy, tzv. akutní reakce na stres, jež se u ní projevovala iniciálním stádiem „omráčení“ s určitým snížením vědomí a snížením pozornosti, s neschopností pochopit podněty a orientovat se, s následným uzavřením do sebe a pasivním podrobením se sexuálnímu násilí, a poté

z místa odešel, kdy v důsledku jeho jednání poškozená utrpěla vznik posttraumatické stresové poruchy, která se u ní projevovala epizodami opakovaného znovuprožívání traumatu v podobě živých vzpomínek, snů, emočním stažením, odtažením se od druhých lidí, vyhýbáním se činností a situacím připomínajících trauma, přítomností příznaků zvýšené psychické citlivosti a vzrušivosti, obtížemi s usínáním, udržením spánku, obtížemi s koncentrací, hypervigilitou, nadměrnou úlekovou reaktivitou, v důsledku které byla nejméně po dobu své pracovní neschopnosti v období od srpna roku 2022 do dubna roku 2023 citelně omezena v obvyklém způsobu života,

v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle ustanovení § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku, a přečinu porušování domovní svobody podle ustanovení § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

neboť **nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.**

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená XXXXX, Regionální pobočka XXXXX, pobočka pro XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 5. 2024 č. j. 1 KZV 75/2023-29, bylo obžalovanému XXXXX kladeno za vinu spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit v rozsahu a způsobem citovaným ve výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný XXXXX** vypověděl, že bydlí společně se sestrou. Je vyučeným zahradníkem a v současné době se živí tím, že prodává králíky, pomáhá mamince, a když někdo potřebuje pomoc, naseká mu dříví. Není nikde zaměstnán. Na úřadu práce je evidován 2 roky a nepobírá žádné dávky. Chtěl se nechat zaměstnat, ale řekli mu, že potřebuje čistý rejstřík. Je svobodný, partnerku nemá, ani děti. Má psa XXXXX. Má ho rok a dva měsíce. Má tři bratry a dvě sestry. V minulosti byl odsouzen za pokus znásilnění. Byl opilý a dostal podmínku. Chodí na probační službu.
3. Obžalovaný k věci uvedl, že paní XXXXX nikdy neviděl. Když pro něho přijela kriminálka po dvou měsících, byl v šoku. Říkali, že zabil psa, aby zakryl stopy, což není pravda. Nezná pana XXXXX ani pana XXXXX. Oblast XXXXX nezná. Chodí do XXXXX, do XXXXX, okolo jejich lesa, za mamkou, na hřbitov (za tatškou) a nikam jinam. V dubnu 2022 byl doma, což ví moc dobře, protože mu volala mamka každý den. Vždy, když usne, mu sestra vypíná televizi. V dubnu dělali s bratrem dřevo. Chystají ho pořad do foroty. Na dřevo chodí k XXXXX, k XXXXX. Byl tam F. barák, který je zbouraný, a koleje. Dělali tam na kopečku v poli. Je tam cyklostezka. Je to městský les a ti jim dávají dřevo. V té oblasti byli už dvakrát, ale to byli kousek dál k XXXXX. Chodí tam s bratrem P. Podruhé dělali u velkého krmelce. Když chodil do lesa, pes býval doma se sestrou a ta chodila za nimi, když uvařila. Po večerech nikam nechodí, jelikož má strach, po incidentu s K., kdy ho chtěli zavřít. Alkohol pít nesmí a chodí na probační službu. Cigarety zakázané nemá. Po večerech se dívá na televizi, např. na seriál Ulice. Ten hraje o půl sedmé a o prázdninách není. Sleduje to pořad. Teď sleduje Rodinku. U televize je sám a sestra se dívá sama. Mají oddělené Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

bydlení. Domek je 3+1 a každý z nich má svůj pokoj. Pak tam je kuchyňka, dlouhá veranda, záchod a sprchový kout. Se sestrou o sobě ví. Když by šel pryč, M. by štěkal. Nikam nemůže jít, protože topí v krbu. Když sestra usne, přikládá. Když sestra spí, spí i on. Nikam nechodí a sestra ví, že je doma. Jeho předchozí pes byl 8,5 roku starý XXXXX, kterého koupil od M. P. za 2 000 Kč bez papírů. Jmenoval se XXXXX. Měl černý ocas s bílým puntíkem. Ocas měl dlouhý asi 25 cm a ten nestříhali. Pes byl černý s bílou náprsenkou, bílé packy a za krkem měl bílý flek. Nebyl to čistý XXXXX. XXXXX zemřel tak, že když přišel domů, zavolala na něj sestra, že XXXXX spadl. Když k němu doběhl, spadl mu na kamenech venku na dvoře. Z pusy mu tekla taková pěna, jazyk měl zkroucený, začal mít křeče, mlátil s sebou. Dával mu proto masírování a dával mu do úst foukání. Pes se začal třepat, zavřel oči a vyzvracel se, což divně smrdělo. Zemřel mu v náruči. Neví, jestli to byla otrava, ale volal MVDr. K. Nežjišťovali, proč zemřel. Zemřel 5. 6. 2022. S XXXXX chodil jen kousek, kde je park, dál už XXXXX nešel. Seděl u borovice a byl úplně zadýchaný. S ničím se neléčil. MVDr. K. vždycky říkal, že je zdravý až moc. Se psem nikam nejezdil, veterinář vždy přijel k nim. Pes byl zlý, pokousal by lidi. Nejel by autobusem. Měl pro něho železný košík, který použil jednou, když přijel K. Jinak chodil bez košíku. Obojek měl černý, neměl špice (hroty), ale jak kdyby to bylo brusku uříznuté. Na procházky s XXXXX chodil pouze okolo domu a chodil sám nebo se sestrou. Nikdy neměl psa na volno, jelikož by pokousal lidi. Při venčení se potkával s lidmi, kolikrát s vlčákama, ale ženy se psem nepotkával. Když šel se sestrou na procházku, museli vždycky chodit obloukem, protože byl XXXXX zlý. Když někdo jel na kole nebo běžel, tak ho bral do náruče a vždycky říkal, že je zlý. Nechodil s ním na cvičák. Uměl pouze sedni, lehni. Současně má čistého XXXXX, který váží 20 kg a jmenuje se také XXXXX. Má jiný obojek, než byl ten původní. Ten současný XXXXX je hodný a chce si s každým hrát. Poškozenou si neuvědomuje ani podle psů. Do Znojma jezdí jenom do Kauflandu a do banky, kde chodí platit barák. Jezdí tam jednou za měsíc. Jinak do Znojma nejezdí. Nemá žádné úspory a příjem má asi 10 000 Kč, když seká dřevo, a cca 3–4 tisíce z prodeje králíků. Náušnici nosí asi 6 let a je nastřelená.

4. Poškozená XXXXX, jejíž výpověď z přípravného řízení byla čtena, vypověděla, že jezdí se psy k XXXXX do lesa. V únoru se rozešla s přítelem, tak tam jezdila často. První setkání proběhlo na konci února nebo začátkem března. Skončila v práci dřív a brala tam své psy. Jednou tam potkala člověka s rotvajlerem. Vůbec toho člověka neznala. Šla takto směrem k XXXXX, říká se tomu rozcestí. Ten člověk šel naproti nim. Má psy trochu nevychované, skáčou, štěkají. On šel proti nim, zastavil se a povídal, že má poškozená ty psy divoké. Bavili se jenom o psech. Byl to rozhovor na pár minut a každý pokračoval dál. Pár dní na to se to stalo znovu, akorát o kus dál. Mohlo se to přihodit ve dvě nebo o půl třetí. Podruhé nešel po cestě, ale vyšel z lesa. Potom tam byla ještě jednou nebo dvakrát, ale už se nepotkali. Bavili se jenom o psech, jak ho on má vycvičeného. Nemusel ho mít ani na vodítku. Potom se objevil ještě jednou, ale ne v tom lese. To byla na zahradě doma, když si všimla, že za bránou někdo stojí. Její psi tam stáli a vrtěli ocasy, tak si myslela, že přijela návštěva. Šla k bráně, kterou otevřela, a tam stál ten člověk, ale tentokrát neměl psa. Smál se, že je to náhoda, že bydlí zrovna tady. Vyměnili si pár slov a pak odešel. Brala to jako náhodu, protože tam chodí hodně lidí na procházku. To třetí setkání bylo asi týden po těch dvou v lese. Ten den, pátek 8. dubna přijela z práce dřív, protože k ní měl na návštěvu přijet P. H. Ten přijel kolem 17:00 hod., dali si kafe, nějaké občerstvení a povíдали si. Odcházel kolem osmé, rozloučili se u brány, kterou poté zamkla. Psi byli zavřeni v kotci a šla do domu. Dveře od domu nezamykala, protože chodí na terasu kouřit a brána je jediný přístup na zahradu. Uklidila nádoby a šla se převléct do pyžama do ložnice. Mohlo být asi 20:15 hod. Vtom se otevřely dveře a v nich stál ten člověk z lesa. Jenom se smál a řekl, že když je tady tak sama, tak ji bude chodit obdělávat. Byla v šoku z toho, že tam někdo je. Ten člověk do ní jen tak strčil a spadla přímo na postel. Nohy měla na zemi, na sobě noční košilku a žádné spodní prádlo. Neudělala nic, nebránila se a zůstala ležet. On jí roztáhl nohy, strčil do ní prsty a řekl „to pude“. Potom si sundal kalhoty nebo rozepnul, přesně neví. Pak do ní vrazil penis a pokračoval. Vykonal na ní soulož. Měla zavřené oči. Pro ni to trvalo dlouho, ale neví, asi pár minut. Přestal sám a řekl „no vidíš, šlo to“ nebo něco takového. Neví, jestli

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

se udělal, nechtěla to vnímat. Když byl nad ní, tak si všimla, že má vytahaný ušní boltec. Během styku ji neosahával, jenom ji držel za břicho, aby nevstala. Potom se prostě otočil a odešel. Nedovřel za sebou dveře, tak se okamžitě zvedla, zabouchla dveře a zamkla. Seděla chvíli v obýváku, kde viděla na bránu, ta byla otevřená. Vzala nůž a běžela bránu zavřít a vrátila se zpátky. Bránu musela před tím otevřít, takže byla stoprocentně zamknutá. Bývalý přítel druhý den zkoušel, jakým způsobem se dala otevřít. Stačilo víc zatlačit, vytáhnout háček a brána se celá otevřela. K popisu muže uvedla, že byl asi 185 cm vysoký a opravdu hubené postavy. I obličej byl hodně hubený, měl propadlé tváře. Měl krátké tmavé vlasy, takové rozčuchané, delší strniště a výrazný nos. Typově jí připomínal XXXXX. Byl špinavý a strašně smrděl. Smrděl špínou, jako když se člověk dlouhou dobu neumývá, i prádlo z něj strašně smrdělo. Neví, co měl na sobě. V uchu měl velkou díru, jako když nosí mladí takové ty velké kruhy. Ten kruh měl vytažený a boltec byl vytahaný, takže byla ta díra prázdná. Mluvil česky bez přízvuku a plynule. Byl to běloch. Věk odhaduje 40-45 let, ale má špatný odhad na věk. Ke psovi uvedla, že to byl stoprocentně rotvajler. Jistá si je, protože ho má i dcera. Měl černý kožený obojek s hroty a byl na volno. Ten pes poslechl na slovo. Dával mu nějaký povel, kterému nerozuměla. Nějaké slovo a ten pes okamžitě sedl a jen koukal. Byl hodně vycvičený, ale pohládít se nechal. Byl to hodný pes. Její psi na jeho psa furt doráželi, takže je musela držet na vodítku, ale ten jeho byl absolutně v klidu. Jenom seděl, ani neštěkl, ani nezakňučel. Měl krátký ocas.

5. Před provedením rekognice osob podle fotografií (§ 104b trestního řádu) poškozená uvedla, že osobu, kterou měla poznávat, viděla celkem čtyřikrát. Dvakrát v lese, kde byli asi tři metry od sebe. Potřetí ho viděla u svých vrat na vzdálenost asi 1-1,5 metru a ve čtvrtém případě to bylo u ní doma, kde s ním měla blízký kontakt. Setkala se s ním asi v březnu odpoledne, nebyla tma. Detailů si nevšimla, pouze vlasů, které vypadaly neupraveně, mastně a byly krátké. Vousy měl takové přerostlé strniště. V pravém uchu měl náušnici, ale neví, jestli tam byla náušnice nebo už jen díra po ní. Působil na ni jako jednoduchý člověk, možná i bezdomovec, dělník. Utkvěl v ní smrad od nečistot. Měl úzký nos a propadlé tváře. Hlas měl takový nechlapský, nehodil se jí k němu. Hlas byl vyšší a ječivý. Po předložení fotoalba poškozená určila osobu na fotografii č. 2 a prohlásila, že se ani nemusí dívat dál. Po shlédnutí ostatních fotografií opakovaně prohlašovala, že je to ta osoba pod fotografií č. 2, a to s úplnou jistotou a bez pochybností. Ostatní osoby vyloučila. Z protokolu o rekognici soud zjistil, že pod fotografií č. 2 byla fotografie obžalovaného XXXXX (č.l. 85-89).
6. Svědék M. K., syn poškozené, vypověděl, že se o incidentu dozvěděl pár dní poté, co se to stalo. Když se to dozvěděl, naléhal na matku, ať to nahlásí na policii, což potom udělala. Než mu to šéf řekl, nevšiml si na mámě nějaké změny. Po rozchodu s jejím předchozím partnerem byla máma smutnější, ale nic, co by se vymykalo normě. Důvod rozchodu byly dlouhodobé neshody finančního charakteru a možná nevěra partnera. Po rozchodu měli nadstandardní vztah, byli spolu stále v kontaktu. Před tím incidentem nebyl jiný muž, se kterým měla snahu se seznámit. K incidentu mu máma řekla, že když si šla zakouřit, v ten moment se ve dveřích objevil ten muž. Povalil ji na postel a tam se to událo. Při odchodu prohodil, že když to někomu řekne, objeví se znova nebo něco takového. K popisu toho muže mu zmiňovala, že měl atypický styl řeči, že se jako by zakoktával. Signalizovalo to člověka jednoduššího myšlení. Hodně zdůrazňovala tunel v uchu. Ten opakovala velmi často, ale nepopisovala ho v detailu. Říkala, že měl asi centimetrový průměr, a že ho měl jako K.-bratr. Pachatele potkávala při venčení psů. K psychickému stavu matky uvedl, že je v hrozném stavu. Dříve byla sebevědomá, ambiciózní. Ted' vůbec nenavazuje vztahy, nekomunikuje a žije velmi stereotypní život. Je de facto odkázána na své rodiče a děti. Partnera si už nehledá. Neví, jestli v současnosti dochází na nějakou odbornou pomoc, ale po incidentu ano. Když byla na identifikaci, říkala, že ho poznala na první dobrou.
7. Ve věci byly dále čteny protokoly o výpovědích svědků z přípravného řízení. Svědék D. P. uvedl, že někdy na jaře, možná v dubnu, když se stavil do práce, viděl paní XXXXX, že není úplně Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

v pořádku. Když to chtěl s paní XXXXX řešit, ta začala brečet a nebyla schopná komunikovat. Na dotazy reagovala vyhýbavě. Říkala, že se nic nestalo. Chvilí to trvalo, ale pak se ho zeptala, zda by se jí nepodíval na bránu, zda by nešla zabezpečit. Zeptal se proč, načež se rozbrečela a rozpovídal se. Uvedla, že k ní měl v pátek vniknout nějaký člověk, před tím měla nějakou návštěvu. Ten muž, co tam vniknul, ji povalil, a na dotaz, zda ji znásilnil, souhlasně kývla. Ptal se jí, jestli to ví její syn nebo dcera a zda to nahlásila, ale říkala, že toho není schopna. Říkala, že jí bylo tak hrozně, že to nebyla schopna řešit. K pachateli mu řekla, že to byl člověk, kterého potkávala při venčení psů v XXXXX v lese. Jmenoval se XXXXX a bavili se o psech. Ten muž měl mít nějakého velkého psa, že to mělo být podobné rotvajlerovi, jakého má její dcera XXXXX. Muž byl hubený, měl náušnici, hrozně smrděl a myslí, že zmiňovala nějaké tetování. Začal po tom muži pátrat, ale nenašel ho. Když jí nabídl, že můžou spolu venčit psy v XXXXX, jestli ho nepotkají, tak se začala celá třepat a brečet. Ten muž, když tam vniknul, jí řekl, že ji tam bude chodit oprašovat nebo něco v tom smyslu. Opravil jí bránu a zařídil kameru. Poté ho poprosila, aby to řekl jejímu synovi, jelikož to sama nezvládne.

8. Z výpovědi svědka P. H. bylo zjištěno, že paní XXXXX zná od dětství, kdy spolu chodili na základní školu. Příležitostně se setkávali na školních srazích. Ona mu napsala, setkali se ve Znojmě, popovídali si a domluvili se na dalším setkání. Od té doby si sem tam napsali SMS a někdy v tom dubnu mu napsala, ať se staví na kafe. Psala mu většinou, když byla smutná, že se sama doma bojí, že na ni doléhá rozchod, že brečí a nikam nechodí. Na kávu se domluvili na den 8. 4. 2022. Když k ní dorazil, překvapilo ho, že na něho jako na cizího člověka neštěkali psi, kteří byli v kotci. Ukázala mu její domov, povídali si a byla v pohodě. O osobních věcech se moc nebavili. Věděla, že má partnerku, takže neměl pocit, že by o něho usilovala. Po jeho odjezdu mu napsala ve 20:18, že děkuje za návštěvu. Nezmiňovala se, že by čekala ještě další návštěvu. Dne 9. 4. 2022 se jí ptal, jak dopadla sobota s dětmi, načež 10. 4. 2022 odepsala, že tam měla v pátek po jeho odjezdu nějakou nezvanou návštěvu, a že to řeší policie. Byl to někdo, koho znala, a neměla se důvod bát. Potom si psali o normálních věcech a dne 25. 4. mu napsala, že je hodně špatná, a že potřebuje přítele, aby se vymluvila. O znásilnění se dozvěděl až od policie. Od té doby s ní komunikace vážla. Těm zprávám nevěnoval moc pozornosti a připadalo mu, že se snaží vzbudit pozornost. Když se rozváděla se svým bývalým manželem, tak to nesla špatně. Měla deprese a tenkrát se jí snažil uklidnit.
9. Z výpovědi svědka J. M. soud zjistil, že zná paní XXXXX 10 let. Seznámili se na seznamce a byla v té době vdaná, ale nežila s manželem. Ve vztahu s paní XXXXX byl asi 10 let a z toho 5-6 let žili ve společné domácnosti. Jejich soužití bylo naprosto v pohodě, vycházeli spolu dobře a neměli žádné problémy. Nikdy neměl důvod na ni žárlit. Opustil XXXXX v lednu roku 2022. Rozhodnutí šlo z jeho strany, důvod neuvedl. Z její strany se nic nestalo. I po rozchodu zůstali v kontaktu a kamarádi. Byli v každodenním kontaktu přes Messenger. Nevšiml si, že by někdy měla jiného muže. Většinou navštívil XXXXX, když potřebovala pomoci s nějakou chlapskou prací nebo jen tak na kus řeči. Od jejich rozchodu do předmětné události u ní jednou nebo dvakrát přespál. Nikdy se nestalo, že by měla deprese. Že byla znásilněna, se dozvěděl přímo od ní, den po tom. Bylo to jaro, ale neví přesný měsíc. V tu sobotu, kdy mu o tom řekla, byla XXXXX zlá a odsekávala. Takovou ji neznal. Ptal se jí, jestli se něco stalo, ale byla odměřená. Rozhodl se tedy za ní zajet. Když přijel, byla na tom psychicky špatně, brečela a nechtěla nic řešit. Naléhal na ni a pak začala mluvit. Řekla mu, že potkávala několikrát v XXXXX v lese při venčení psů nějakého člověka. Jednou seděla na terase a u brány stál ten samý člověk. Ten člověk měl mít u toho venčení psa a měl to být rotvajler s nestandardním obojkem. Neví, jestli ho měl i u brány. Pak mu řekla, že se to stalo ten večer. Byl u ní kamarád na návštěvě, a když odešel, zamkla a šla do postele. Pak do mobilheimu vlezl člověk a ona byla v ložnici. Vrhla se na ni, znásilnil ji a šel pryč. K tomu chlapovi řekla, že strašně smrděl a byl zarostlý jako bezdomovec. Ještě mu říkala něco o náušnici, a že měl mít díru po roztahovací náušnici. Další věci si už nepamatuje. Dále mu řekla, že branka byla rozvalená, a že ten večer branku

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

zamykala. Potom zjistil, že se ta brána dá vyháknout a jde tak i otevřít, tak tam dal řetěz. XXXXX se bála, že by se to mohlo stát znovu. Přemlouval ji, aby to nahlásila, ale to nechtěla. Není si jistý, jestli ten den u ní přespal, ale potom tam několikrát přespal, když měla XXXXX strach. Později to řekla synovi a svému šéfovi, který jí tam namontoval kameru.

10. Z výpovědi svědkyně J. N. bylo zjištěno, že obžalovaný XXXXX je její syn, který bydlí asi půl kilometrů od ní. Ona bydlí se svým druhým synem P. XXXXX je u ní každý den, přichází hned ráno, pomáhá jí a dělají spolu na zahradě. Když přijde XXXXX domů, tak dělá věci kolem baráku, co jsou potřeba. Měl psa, čistokrevného XXXXX jménem XXXXX. Byl strašně hodný a byl černý s bílou náprsenkou. Se psem chodil do lesa v XXXXX, ale daleko nechodili. Vždy byl na vodítku, jelikož si cizí lidi k sobě nepustil, ale jinak byl hodný. V osmi letech už XXXXX nemohl na nohy a padal. Umřel někdy v červnu, ale už před tím měl velké problémy s tím chozením. V době, kdy došlo k tomu znásilnění, měl XXXXX už velké problémy, kdy téměř nikam nedošel, pomalu se venčil jen kolem baráku. V životě ten pes nejel autobusem nebo vlakem. XXXXX jezdil mimo XXXXX, jen když si potřeboval nakoupit, a dvakrát byl s ní v XXXXX na hřbitově. Po večerech nikdy nikam nechodí. V XXXXX má dva kamarády. Na učňáku měl XXXXX nějakou známost, ale od té doby nic. Toho psa měl jako dítě. Večer se dívá na televizi a u toho usne, většinou už klidně i kolem sedmé nebo osmé hodiny. Ví to, jelikož občas mu volá a XXXXX jí řekne, že už XXXXX spí.
11. Z výpovědi svědkyně XXXXX bylo zjištěno, že obžalovaný s ní žije v jednom domě, je to její bratr. Dále uvedla, že pokud se to mělo stát někdy kolem 20:15 hod., tak tam nemohl být s XXXXX, protože XXXXX byl nemocný a neušel by to. Jestli by tam mohl být bratr sám, to neví. K datu 8. 4. 2022 si nic konkrétního nepamatuje a nepozorovala na bratrovi divné chování okolo tohoto data. S bratrem žije ve společné domácnosti od roku 2015. Nemá přehled o tom, co bratr dělá nebo s kým se stýká. Bratr je v evidenci úřadu práce a nijak si nevydělává. Když je v zaměstnání, nemá žádný přehled o tom, co dělá bratr. Chodí akorát venčit psa do lesa v XXXXX až třeba do XXXXX, respektive do XXXXX. Když někdy bratr potřebuje jet, jede autobusem nebo na kole a psa s sebou nikdy nebere. Ke psovi XXXXX uvedla, že to byl stafordšírský XXXXX. Byl černý s bílou náprsenkou, bílé packy a na zádech a ocase měl bílou tečku. Ocas byl dlouhý 30-35 cm. Myslí si, že byl čistokrevný. Používali na něj obojek i vodítko. Obojek byl černý se stříbrnými cvoky, ale ne s těmi špičatými. Nikdy ho nepouštěli na volno, jelikož štěkal na psy, a to bez rozdílu. Byl zvyklý pouze na ně a nenechal by se pohladit od cizího. Na cizí lidi štěkal. Povely uměl jen základní. V březnu nebo začátkem dubna se XXXXX sesypal a od té doby byl špatný. Špatně chodil a nemohl ani pořádně dýchat. XXXXX zemřel 5. 6. 2022. Neví, jestli měl bratr nějaký vztah se ženami, nebo jak řešil své sexuální potřeby. Bratr se jí nesvěřoval. Když chodil na učňák, měl přítelkyni XXXXX, ale od té doby o nikom neví. Bratr si kupuje pivo domů, kde vypije tak 3-4 piva denně, ale do hospody nebo na diskotéky nechodí. Mimo domov přestal chodit před čtyřmi lety nebo déle, a od té doby je pořád doma. Nikdy ho neviděla vyloženě opilého, i když měl trochu popito, nebyl nikdy agresivní. Spíš se mu po těch pivech chtělo spát. Večer se koukal na televizi nebo notebook a chodil brzy spát. Kolikrát usnul kolem desáté nebo půl desáté. Poslední roky nejedl vůbec nikam. Do Znojma jezdil jenom na úřad práce nebo nakoupit. Když byl bratr někde pryč, podle XXXXX poznala, že přijel, jelikož začal štěkat. Nedovede si představit, že by něco takové bratr udělal.
12. Z výpovědi svědka F. Š. soud zjistil, že pracuje šest let u XXXXX, z toho tři a půl roku jako XXXXX, takže jezdil celý Jihomoravský kraj. Jezdil také linku ze XXXXX do XXXXX. Často vozil na této lince lidi se psem. Vozil člověka s bojovým plemenem, který měl výraznou ozdobu ucha. Vozil ho do XXXXX, do XXXXXXX nebo do XXXXX. Ta ozdoba byl kruh o velikosti cca 14 mm. Byl hubenější, 175-180 cm vysoký, tmavé vlasy, možná hnědé. Působil neupraveným dojmem. Když se ho ptal na náušnici, tak drmolil, takovou jako rychlou mluvou. Ten pes byl asi Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

pitbul hnědé barvy. Ocas měl krátký. Náušnice měl v obou uších. Tuto osobu mohl vozit i začátkem roku 2022. Před provedením rekognice uvedl, že na začátku roku 2022 vezl jako řidič u společnosti XXXXX osobu ze XXXXX do XXXXX. Jednalo se o muže, který na něj působil neupraveným dojmem a měl díry v uších. Věk cca 28-35 let, tmavě hnědé vlasy a měl u sebe psa. Mohlo být mezi 11.-14. hodinou. Muže viděl víckrát, ale bez psa. Muž nastoupil potom ještě v XXXXX. Muže by poznal podle děr v uších, ale jistý si není. Po předložení fotoalba a prohlédnutí si fotografií prohlásil, že to možná je muž na fotografii č. 4 nebo č. 8, ale neví. Neměl zavalitý obličej. Opravdu neví. Vzpomíná si, že měl i delší vlasy. Nakonec neoznačil žádnou osobu na fotografiích. Nepoznal na fotografiích osobu, kterou vezl s bojovým psem, o které mluvil ve své předchozí výpovědi. Z protokolu o rekognici soud zjistil, že obžalovaný vystupoval v rámci rekognice pod fotografií č. 4 (č.l. 150-156).

13. Z výpovědi svědka M. K. bylo zjištěno, že provozuje se svým otcem veterinární ordinaci v obci XXXXX. V evidenci měl psa, jehož majitelem byl XXXXX. V záznamech měl, že se jedná o rasu XXXXX, ale nevybavuje si, jak pes vypadal. Když k němu XXXXX jezdil, byl pes agresivní. Koncem června 2022 mu XXXXX volal, že pes uhynul. Z výpovědi svědka M. P. bylo zjištěno, že prodal před sedmi lety XXXXX štěně XXXXX, které nemělo kupírovaný ocas.
14. Ze znaleckého posudku P. N., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vyplývá, že poškozená vykazuje přítomnost úzkostně-subdepresivního syndromu, jež je součástí odeznívající posttraumatické stresové poruchy. Netrpěla v době projednávané události žádnou forenzně významnou duševní poruchou či chorobou a její schopnost správně vnímat, zapamatovat si a následně reprodukovat prožitou událost nebyla narušena. Poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, jež vznikla v přímé souvislosti s projednávanou událostí. Jedná se o déledobou duševní poruchu, která narušila či znemožnila poškozené chovat se podle svých zvyklostí, obstarávat si obvyklým způsobem své potřeby a vykonávat zaměstnání. Poškozená byla touto chorobou nejvýznamněji a zásadně omezena od srpna 2022 do dubna 2023. Její prognózy do budoucna se jeví příznivě. V době skutku se poškozená nacházela ve stavu přechodné duševní choroby, tzv. akutní reakce na stres, jež se u ní projevovala iniciálním stádiem omráčení, s určitým zúžením vědomí a snížením pozornosti, s neschopností pochopit podněty a orientovat se, s následným uzavřením se do sebe a pasivním podrobením se sexuálnímu násilí. V takovém stavu nebyla schopna se bránit či projevit nesouhlas s pohlavním stykem.
15. Ze znaleckého posudku M. H., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vyplývá, že obžalovaný netrpí závažnou duševní chorobou ani poruchou osobnosti. Obžalovaný je simplexní nekultivovanou osobností s rozumovými schopnostmi v dolním pásmu širší normy s podílem výchovné zanedbanosti. Netrpí závislostí na alkoholu, ačkoli v minulosti měl sklon k abusu alkoholu. Nyní pravděpodobně abstnuje. Pokud obžalovaný projednávaný čin spáchal, mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný. Je schopen chápat smysl trestního řízení a je schopen účasti na něm. Je třeba s ním jednat jednodušší formou.
16. Ze znaleckého posudku P. S., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie vyplývá, že obžalovaný je heterosexuálně orientován a jeho hladina testosteronu je nad horní hranici laboratorní normy, což svědčí o zvýšené sexuální apetenci, a tím zvýšené potřebě sexuálního vybití a saturace. Poslední pohlavní styk měl před 6-7 lety. Své odsouzení za znásilnění klade za vinu svému ovlivnění alkoholem. Nebyly zjištěny příznaky poruchy sexuální preference typu patologická sexuální agresivita nebo sadismus. Obžalovaný je schopen, pokud je k tomu motivován, svoji sexualitu uspokojovat fyziologicky. Pokud se dopustil posuzovaného jednání, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány. PPG záznam svědčil pro aktuální celkový útlum sexuální reaktivity.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

17. Ze znaleckého posudku E. S., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie vyplývá, že intelektová úroveň obžalovaného je na hranici pásma normy a lehké mentální retardace s prvky simplexního a rigidnějšího uvažování. Osobnost obžalovaného je sociálně a emocionálně nezralá, se zvýšenou impulzivitou, zvýšenou emocionální labilitou ve stresových situacích, zvýšenou pohotovostí k agresivním projevům a neuváženým reakcím. Má nižší pudovou afektní kontrolu a snížené sebekontrolní mechanismy. Selhává při náročnějších a samostatných úkolech. Je sociálně a emočně nezralý. Je samotářský a nedůvěřivý ke svému sociálnímu okolí. Ve vztahu k ženám se můžou projevovat problémy s navazováním vztahu a jeho udržením. Pokud by obžalovaný spáchal projednávané jednání, převažovaly by pohnutky primitivně smyslné k uvolnění pudové sexuální energie. Jeho osobnostní charakteristiky a intelektová úroveň neodpovídají způsobu komunikace s poškozenou. Způsob plánování a provedení je nad sociální a mentální kapacitu obžalovaného. Je nepravděpodobné, že by byl schopen podobně sofistikovaného jednání a myšlení. V předchozím odsouzení obžalovaného hrála roli impulzivita v kombinaci s alkoholem, zatímco u pojednávané události šlo o promyšlenější jednání a obě oběti jsou věkově velmi odlišné. U prvního případu se obžalovaný doznal a projevil lítost, zatímco u projednávané události svou vinu popírá.
18. Ze znaleckého posudku Š. H., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, vyplývá, že úroveň intelektových schopností se u poškozené pohybuje celkově v pásmu průměru. Schopnost koncentrace pozornosti je mírně snížena. Časoprostorová a základní orientace jsou v normě. Osobnost poškozené nevykazuje projevy agravace, shledána disimulace. Její osobnost je akcentovaná až mírná porucha osobnosti – smíšený typ. Je emočně instabilní, závislá, pithiatická, disociální a vztahovačná. Aktuálně obtížně dosahuje stavu uklidnění a uvolnění, což výrazně disponuje zážitek znásilnění. Převažuje snížené sebepojetí. Aktuálně dominuje napětí, unavitelnost, depresivita, pocity neurčitěho nebezpečí a neurčitěho strachu, nesoustředěnost, tendence k závislosti na druhých. Osobnost je aktuálně introvertní se sociálními zábrany. Ve vypjatých stresových situacích dominuje emoční nevyzrálост disponovaná slabou základnou a potřebou opory a ochrany. U poškozené dlouhodoběji převažují více disharmonické vztahy s muži, má sklon se na ně upínat, zpočátku se snaží zapůsobit vnějším dojmem a snahou získat ocenění pro svou osobu, ve vztazích si neumí hlídat hranice a limity, trvale touží po ochraně. Poškozená je schopna správně vnímat prožívanou událost, prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat jej. Věrohodnost je mírně snížená poruchou osobnosti. Výpověď se jeví jako celek shodná i po časovém odstupu. Dle některých vlastností nelze vyloučit disimulaci a zastírání. U poškozené nebyly shledány výrazné sklony k vymýšlení či zkreslování.
19. Z protokolu o ohledání místa činu soud zjistil popis bydliště poškozené, kde došlo k projednávanému skutku (č.l. 6-11). Z fotografií předložených obžalovaným je zřejmá podoba jeho předchozího psa XXXXX i obojku, který tento nosil (č.l. 47-48). Z protokolu o ohledání věci byla zjištěna komunikace mezi poškozenou a svědkem H. po činu (č.l. 99-107). Z analýzy výpisu telekomunikačního provozu vyplývá, že obžalovaný se v přibližně 95 % komunikací nacházel v obci XXXXX a v den spáchání skutku měl dva příchozí hovory od své matky, při nichž se také nacházel v obci XXXXX. Zároveň nebyla zjištěna přítomnost dotazovaných zařízení v obci XXXXX (č.l. 165, 166-167, 178-180). K důkazu byly dále provedeny bankovní informace týkající se obžalovaného (č.l. 184-187). Z lékařských zpráv a prohlídky těla poškozené byl zjištěn zdravotní stav poškozené po činu (č.l. 188-191, 193-194, 196-197). Z prohlídky těla obžalovaného byl zjištěn tvar, velikost a vzhled náušnice (č.l. 307-310). Dále bylo zjištěno, že obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu ve XXXXX ze dne 14. 3. 2018 sp. zn. XXXXX odsouzen pro trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkonu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let za současného vyslovení dohledu a uložení přiměřených povinností. Obžalovaný již trest vykonal a osvědčil se (č.l. 485-487). Dále byly provedeny následující listiny, které však nepřinesly relevantní skutečnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

ve vztahu k projednávané věci, a to protokol o zadržení (čl. 28-30), protokol o ohledání věci (čl. 54), úřední záznam, mapka (čl. 394-396), úřední záznam, fotografie (čl. 397-398), úřední záznam (čl. 404), zprávy ÚP (čl. 433, 435), zprávy k poškozené (čl. 438-441), zpráva ředitele XXXXX (čl. 448-449), zpráva ČSSZ (čl. 459), zpráva Nemocnice XXXXX (čl. 461), vyúčtování úkonů péče VZP ČR (čl. 468-474), zprávy Probační a mediační služby (čl. 480-484, 538), opis z evidence přestupků (čl. 489-490), opis z Rejstříku trestů (čl. 491, 540).

20. Po provedení výše citovaných důkazů a jejich hodnocení dospěl soud k závěru, že jsou zde dány významné pochybnosti o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, jež je mu kladeno obžalobou za vinu. Soud své skutkové závěry zejména opřel o výsledk obžalovaného u hlavního líčení, výsledk poškozené, ale rovněž o výpovědi svědků, jakož i závěrů znalců, a to se zřetelem ke shora uvedeným listinným důkazům.
21. Soud konstatuje, že ve vztahu k poškozené nebyly zjištěny skutečnosti, které by zpochybnily její věrohodnost. Poškozená je ve svém popisu události konzistentní a její výpověď je podporována i výpověďmi dalších svědků (K., P., H., M.), kterým se svěřila krátce po spáchání skutku. Výpověď poškozené podporují také provedené znalecké posudky z psychologie a obzvláště z psychiatrie, který jasně určuje rozsah posttraumatické stresové poruchy, kterou poškozená trpí v důsledku žalovaného jednání. Na základě těchto důkazů lze uzavřít, že skutek tak, jak jej popsala poškozená, se skutečně stal. Tedy že 8. 4. 2022 kolem 20:10 hodin, v místě jejího bydliště, vnikl neznámý muž, kterého již dříve potkala, přes branku na její pozemek, a následně i do jejího obydlí, kde vykonal na poškozené soulož využívaje její bezbrannosti.
22. Pokud jde o ztotožnění pachatele uvedeného skutku, poškozená se k jeho vzezření opakovaně vyjádřila, resp. jej následně identifikovala (více jak 4 měsíce po skutku) při fotografické rekognici, kdy nepochybně jako pachatele označila muže pod fotografií č. 2, tj. obžalovaného XXXXX. Tuto rekognici do jisté míry podporuje také výsledk svědka K., který soudu sdělil, jak jistá si poškozená byla při určení pachatele při rekognici.
23. Se zřetelem k uvedenému je nutné konstatovat, že popis pachatele, tak jak jej poškozená opakovaně uváděla, neodpovídá popisu obžalovaného, resp. mu odpovídá druhově, ale v detailech se podstatně liší. Poškozená popsala pachatele jako muže, kterého potkala dvakrát v lese u XXXXX a jednou u svého bydliště. Popsala jej jako muže, který měl s sebou psa plemene rotvajler. Plemenem si byla poškozená jistá, jelikož její dcera měla psa stejného plemene. Psa popsala jako dobře vycvičeného, kterého nemusel mít ten muž na vodítku – ten muž mu dával nějaký speciální povel, který sama neznala, a pes poslechl na slovo a jen seděl, nechal se pohladit. Vzhled psa popsala, že byl celý černý, možná tmavě hnědý až do černa, bez jakékoliv náprsenky nebo skvrny a s krátkým ocasem. Měl kožený obojek s hroty. K popisu muže uvedla, že byl cca 185 cm vysoký, hubené postavy a s propadlými tvářemi. Její dojem z tohoto muže po projednáváním skutku byl takový, že smrděl, byl špinavý a měl vytahaný boltec ucha (pravého), kde byla díra po roztahovací náušnici.
24. Takový popis pachatele, obzvláště popis jeho psa, neodpovídá popisu obžalovaného. Dle výsledku obžalovaného, jeho rodinných příslušníků (XXXXX, XXXXX) a veterináře MVDr. K. má soud za prokázané, že obžalovaný neměl rotvajlera, ale XXXXX. Ze spisového materiálu je zjevné, že tato dvě plemena nejsou snadno zaměnitelná, ať už z důvodu tvaru lebky nebo zbarvení, ale primárně kvůli jejich velikosti. Soud si je vědom toho, že poškozená zde nevystupuje jako kynologický odborník, ale je zde na místě připomenout, že poškozená plemeno rotvajlera dobře znala, jelikož jej má (či měla) její dcera. O tom, že se jednalo o jiného psa svědčí také to, že pes obžalovaného měl nekupírovaný ocas, což je v rozporu s výpovědí poškozené, ale také se lišilo jeho zbarvení. Poškozená psa popsala jako černého bez fleků a náprsenky, ačkoli pes obžalovaného měl dle

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

vypovědí a fotografií výraznou bílou náprsenku a bíle zbarvené tlapy. Neméně důležitý je fakt, že psa popsala jako dobře vycvičeného, který byl hodný a poslouchal na slovo (speciální povel). Dle výsledků svědků (XXXXX, XXXXX, MVDr. K.), ale také dle vyjádření obžalovaného, byl pes obžalovaného nevychovaný a vůči cizím lidem nebo psům agresivní, proto byl venčen vždy na vodítku. Zvládal pouze základní povely typu „sedni, lehni“, což by dle názoru soudu poškozená nepopsala jako speciální povel. Je tedy jen těžko představitelné, že takto nevychovaný a agresivní pes by byl schopen v přítomnosti cizího člověka a dvou dalších psů (dle slov poškozené „divokých“) zůstat v klidu sedět a nijak nereagovat. Nelze ani pominout skutečnost, že v době, kdy mělo dojít k náhodným setkáním v lese, byl pes obžalovaného již poměrně nemocný a obžalovaný s ním chodil pouze na krátké procházky okolo domu. Pes dle vyjádření svědků nebyl ani zvyklý jezdit autobusem, respektive dle jejich vyjádření nikdy autobusem nejel, je tedy nepravděpodobné, že by s takovým psem obžalovaný jel do místa setkání, jak uvedla poškozená. Odlišnosti v obojku nepovažuje soud za relevantní, byť i tyto byly konstatovány (hroty oproti hladkým kovovým ozdobám). Zde tedy nelze souhlasit s obžalobou, že odlišnosti jsou nepodstatné a rozpory lze vysvětlit. Soud naopak tyto rozpory považuje za zcela zásadní a jejich množství takřka vylučuje jejich vysvětlení. Pouze rozpor v popisu obojku lze označit za nepodstatný, nicméně se jedná o typově poměrně běžný obojek a jeho typová shoda nemůže být nijak zásadní při hodnocení, o jakého psa se jednalo. Proto soud považuje za krajně nepravděpodobné, že pes popsaný poškozenou je stejným psem, kterého vlastnil obžalovaný v době spáchání skutku.

25. Ohledně popisu samotného pachatele soud konstatuje, že i zde jsou odlišnosti, které soud nemůže opomenout. Poškozená klade velký důraz na náušnici pachatele, respektive vytaháný ušní boltec po roztahovací náušnici a zápach pachatele, což potvrdili také svědci, kterým se svěčila. Soud však na ušním boltci obžalovaného neshledává žádné nestandardnosti, ačkoli nosí roztahovací náušnici, která měří v průměru 0,5 cm. Soud dodává, že tuto odlišnost nepovažuje za nijak závažnou, jelikož je možné, že poškozená tuto skutečnost vnímala subjektivně. Podobně soud přistoupil k úvahám o zápachu pachatele, který byl pro poškozenou markantní. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že obžalovaný dodržuje hygienické návyky a chodí v čistém oblečení. Poškozená však pachatele popsala, že z něho cítila silný zápach, že smrděl špínou, jako kdyby se dlouho nekoupal. Spekulovala také, že by to dle zápachu a zanedbaného zevnějšku mohl být bezdomovec. Takový popis odporuje zjištěným skutečnostem. I zde však soud dodává, že k této odlišnosti je třeba přistoupit obezřetně, jelikož poškozená mohla v rámci traumatického zážitku vnímat pachy i další vjemy odlišně. Jak bylo uvedeno výše, odlišnosti mezi obžalovaným a popisem pachatele soud nemůže ignorovat, ale zároveň jím nepřikládá významnou váhu; jedná se o dílčí skutečnost branou do úvahy při rozhodování o tom, zda se obžalovaný projednávaného skutku mohl dopustit či nikoliv.
26. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že v XXXXX ani v místě bydliště poškozené nikdy nebyl. Jeho tvrzení je podpořeno výpověďmi jeho sestry a matky, u nichž nebyla soudem zjištěna okolnost vzbuzující pochybnosti o jejich věrohodnosti. Sestra i matka obžalovaného shodně uvedly, že obžalovaný nikam nechodil a autobusem jezdil do Znojma jednou za měsíc na nákup, do banky nebo na úřad práce. Toto je podpořeno také listinnými důkazy v podobě výpisu z telekomunikačního provozu. Současně je třeba zdůraznit, že ve spise není jediný důkaz, který by jakýmkoliv způsobem toto tvrzení vyvracel, když ani výpověď řidiče autobusu svědka Š., resp. jím provedená rekognice, nevedly ke ztotožnění obžalovaného coby mladíka se psem (a náušnicemi), kterého svědek opakovaně přepravoval. Ani zde se tedy nelze ztotožnit s obžalobou, která uvádí, že toto tvrzení je osamocené a podporující výpovědi jsou zkreslené. Žádným důkazem tak nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že nikdy nebyl v místech, kde jej měla potkat poškozená, resp. v místě jejího bydliště. Soud výsledky rodinných příslušníků obžalovaného považuje za věrohodné a v jejich výpovědích neshledal snahu obžalovanému pomoci. Například sestra obžalovaného se nesnažila bránit obžalovaného a otevřeně přiznala, že o jeho aktivitách často nemá přehled nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

uvedla, že obžalovaný pije na denní bázi alkohol, ale pouze doma v soukromí. Verzi obžaloby ohledně relevantnosti výpovědi svědka Š., který obžalovaného označil jako jednoho ze dvou možných pachatelů, nelze v tomto ohledu přeceňovat, když je nepochybné, že svědek Š. neoznačil pouze obžalovaného, ale i další osobu, několikrát vyjádřil vážné pochybnosti ohledně svého výběru a na závěr uvedl, že danou osobu nepoznává a osoba, o které mluvil ve své výpovědi, měla delší vlasy. Je třeba také uvést, že svědek Š. rovněž uvedl, že danou osobu viděl několikrát a vozil ji na různé zastávky, což je v rozporu s provedeným dokazováním, že by obžalovaný nějak často jezdil po různých obcích v okolí, a utkvěl tak v paměti svědka.

27. V neposlední řadě je třeba zmínit i závěry znalce PhDr. S. stran osobnosti obžalovaného, který ve svém posudku vyjádřil pochybnosti o tom, že se obžalovaný (vzhledem ke struktuře své osobnosti) mohl dopustit žalovaného skutku. Byť obžaloba namítala, že se znalec vyjadřoval ke skutečnostem, které mu jako znalci nepřislúší, soud takový závěr striktně neodmítá. Je třeba uvést, že znalec se nevyjadřoval k tomu, zda mohl, nebo nemohl obžalovaný spáchat žalované jednání, ale k tomu, zda popsané jednání odpovídá charakterovým a rozumovým vlastnostem obžalovaného, což považuje soud za otázku v rámci kompetencí soudního znalce z odvětví klinická psychologie. Ze závěrů znaleckého posudku jasně vyplývá, že způsob provedení, plánovitost a asertivita, se kterou pachatel skutek provedl, a jeho komunikace během skutku s poškozenou, neodpovídá charakterovým a rozumovým vlastnostem obžalovaného, což mohl soud posoudit i při samotném výsledku obžalovaného u hlavního líčení. Nelze pominout, že obžalovaný byl v minulosti již za trestnou činnost v sexuální oblasti odsouzen, ale současně je třeba zdůraznit, že skutek spáchaný v minulosti a nyní projednávaný skutek jsou velmi odlišné, jak ostatně uvedl znalec PhDr. S. ve svém posudku, s čímž se soud zcela ztotožnil. Soud jen ve zkratce uvádí, že tyto dva činy se významně liší ve způsobu provedení, věku oběti, motivaci, přístupu obžalovaného po činu nebo stran impulzivity či plánovitosti.
28. Dále je třeba uvést, že předchozí odsouzení mělo na obžalovaného opravdu citelný dopad, jak je zjevné nejen z jeho výpovědi, ale i výpovědi jeho sestry, jakož i listin předložených probačním úředníkem. Je zřejmé, že obžalovaný byl po celé trvání stanovené zkušební doby pod dohledem probačního úředníka, byl rovněž opakovaně pravidelně testován na přítomnost alkoholu (vždy negativně, 1x pozitivní výsledek měl až v době dohledu probíhajícího v rámci nyní probíhajícího trestního řízení) a jeho spolupráce s probačním úředníkem byla hodnocena jako řádná. Obžalovaný usiloval o trvalé zaměstnání, přičemž byl limitován záznamem v Rejstříku trestů. Vzhledem k jeho chování v průběhu probíhajícího dohledu je spáchaní skutku, který je mu kladen za vinu, a kterého by se měl dopustit ve zkušební době podmíněného odsouzení, zcela nelogické a odporující jeho způsobu života, který po spáchaní předchozí trestné činnosti vedl.
29. Soud musí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu rozhodovat na základě skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rovněž z ústavního principu presumpce neviný (čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), včetně z něj plynoucí zásady „*in dubio pro reo*“, vyplývá, že jsou-li možné dva či více výkladů provedených důkazů, nelze učinit zjištění, které nejvíce zatěžuje obžalovaného, a to právě s ohledem na tento princip, který vyžaduje, aby to byl stát (orgány činné v trestním řízení), kdo nese konkrétní důkazní břemeno a tam, kde existují jakékoliv pochybnosti, musejí být vyloženy ve prospěch obžalovaného. V situaci „tvrzení proti tvrzení“ jsou soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce neviný. Mimo jiné v takové situaci soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka, jehož výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jeho nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost soudu je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

stojící proti výpovědi obviněného, představuje jediný přímý důkaz, z něž má být prokázána vina obviněného (nález Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. I. ÚS 520/16).

30. Soud dále konstatuje, že u vybraných důkazních prostředků právní předpisy stanoví určité standardy, které jsou však minimem požadavků na použití takového důkazního prostředku. Na dodržení těchto standardů je třeba klást důkaz zejména tehdy, je-li důkazní situace nejednoznačná; v takových případech je nutné, aby rozhodující důkaz byl realizován za dodržení vyšších než minimálních požadavků. Vzhledem k tomu, jak významným důkazem pro toto trestní řízení je provedená fotorekognice, musel soud přistoupit k hodnocení tohoto důkazu s mimořádnou pozorností. Při své výpovědi dne 11. 8. 2022 poškozená uvedla, že pachatel měl jeden ušní boltec vytaháný, že si toho všimla, když svítila televize po jeho pravé ruce. Dále doplnila, že ta díra po náušnici byla prázdná. Před samotnou rekognicí dne 16. 8. 2022 pak uvedla, že díra po náušnici byla v pravém uchu. Přesto z návrhu státní zástupkyně na provedení fotorekognice ze dne 26. 7. 2022 vyplývá, že pachatel má mít díru po tzv. roztahováku v levém uchu, což nevyplývá ze žádné tehdy zjištěné skutečnosti. Stejně tak je v návrhu na provedení rekognice uvedeno, že obžalovaný měl uvést, že měl „bílého staforda“ (účelová lež – poznámka soudu), což rovněž neodpovídá tomu, jak se od samého počátku vyjadřoval obžalovaný, resp. předloženým fotografiím. Soud je toho názoru, že již v době podávání citovaného návrhu na provedení rekognice, v němž jsou uvedeny skutečnosti, které mají vést k možnému ustanovení obžalovaného coby pachatele, a které však neodpovídaly tehdy provedeným zjištěním, lze shledat určitou snahu vedoucí ke ztotožnění konkrétní osoby. Nelze odhlédnout od toho, že na uvedených fotografiích jsou u všech osob viditelné obě či minimálně jedno ucho, pouze u obžalovaného není žádné ucho viditelné, přičemž právě díra po tzv. roztahováku byla jedním z markantů, na které poškozená upozorňovala. Jak je zřejmé z původního číslování trestního spisu, informaci o náušnici v levém, tj. v jiném uchu, než uváděla poškozená, měly orgány činné v trestním řízení ještě předtím, než byl podán návrh na fotorekognici (č.l. 307-310), a to z prohlídky těla obžalovaného. Přestože soud hodnotí uvedenou rekognici jako velmi silný důkaz, v kontextu množství a míry faktických nesrovnalostí mezi popsáním pachatelem a obžalovaným, jak soud popsal výše, nemůže tento osamocený důkaz obstát. Soud má za to, že ačkoli si je poškozená jistá osobou, kterou při rekognici označila, tak v důsledku časového odstupu a traumatizujícího zážitku mohla označit osobu pachateli podobnou – obžalovaného, který byl vytipován na základě předchozí její výpovědi jako osoba možného pachatele (vlastnictví psa, náušnice v uchu, trestní minulost). Ve vztahu k výše uvedenému je dále třeba doplnit, že v rámci hlavního líčení byly provedeny i další důkazy, které vnášejí pochybnosti o jednoznačném závěru obžaloby, resp. poškozené, že se projednávaného činu dopustil obžalovaný. Soud má na mysli např. výpověď svědka P., kterému poškozená jako prvnímu sdělila jméno pachatele, a to XXXXX. Z SMS, které předložil svědek H., z nichž je zřejmé, že 8. 4. 2022 v 20:18 hod., si poškozená se svědkem vyměnila několik zpráv, dne 10. 4. 2022 píše poškozená v odpovědi svědkovi, že byla v sobotu sama doma, že řeší zamykání brány, protože jde otevřít, i když je zamčená a že u ní přespál bývalý (přítel – pozn. soudu), protože se bála. Dále uvádí, že v pátek po odjezdu svědka tu měla „nějakýho debila“ (...) a že to řešili policajti (...) jestli se nudí, že ji může přijet hlídat sám. A v další zprávě pak uvádí, že neměla jen nezvanou návštěvu, ale že to byl někdo, koho znala a neměla tedy důvod se bát (č.l. 105). Uvedené skutečnosti původně vedly k zastavení trestního stíhání obžalovaného, jak je zřejmé z usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve XXXXX ze dne 21. 3. 2023 č. j. XXXXX, s jehož odůvodněním se lze ztotožnit i po provedení hlavního líčení.
31. Soud závěrem konstatuje, že obžalobou tvrzený skutek se nepochybně stal a má i znaky uvedeného zvlášť závažného zločinu, nicméně beze všech důvodných pochybností nelze učinit závěr, že se uvedeného jednání dopustil obžalovaný, a to z důvodů, jak bylo vyloženo výše. Proto byl obžalovaný XXXXX podle § 226 písm. c) trestního řádu podané obžaloby zproštěn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

32. Vzhledem ke zprošťujícímu výroku byl soud vázán ustanovením § 229 odst. 3 trestního řádu, dle kterého jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem. Proto byla poškozená XXXXX, která se jako jediná řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody připojila k trestnímu řízení, odkázána s uplatněním svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Brno 7. listopadu 2024

JUDr. Dita Řepková, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.